

[Madsen-Mygdal.]

jeg kunde tænke mig, at Landbruget kunde ønske nedsat.

Ja, jeg kan tænke mig, at Landbruget i en Tid som den, vi oplever — og det er et Forhold, der er værd at overveje, i hvilken Grad Nedsættelser kan være paa sin Plads — kunde ønske en Nedsættelse af Tolden paa alt, hvad Landbruget skal bruge i sin Bedrift, en hel Mængde Redskaber, Maskiner, Spande og Pigtraad. (*A. C. D. Petersen*: Hvad er det for Maskiner?). Det er alt, hvad der anvendes i det daglige Forbrug, der er Told paa saa at sige alle de smaa Redskaber; som Landbruget anvender. (*A. C. D. Petersen*: Ja, de smaa Redskaber!). Ja, ja, de smaa Redskaber, men det er Nødvendighedsartikler, og der er en hel Mængde Byggeartikler, der ogsaa er stærk Toldbeskyttelse paa, f. Eks. Glas og adskillige andre Ting.

Og saa er der først og fremmest det, som føles i en Tid, hvor Indtægterne er smaa, og det er den Toldbeskyttelse, der er paa egentlige Livsfornødenheder. I et Klima som vort skal vi alle sammen have Klæder paa Kroppen og Sko paa Fødderne, og der er en meget betydelig Toldbeskyttelse paa Klæder og Fodtøj, og i talstærke Familier mærkes det stærkt. En Nedsættelse her vilde føles som en Lettelse.

Det er ikke nok at faa Produktionsomkostningerne sat ned, Leveomkostningerne tynger ogsaa i Landbruget, og navnlig den Slags Ting, som man nødvendigvis maa købe. Hvis det ærede Medlem virkelig mener, at der er Villighed til at gaa den Vej, synes jeg, vi skulde prøve paa at tale om det. (*A. C. D. Petersen*: Lad os faa et Forslag om det!). Jeg haaber, det ærede Medlem vil samarbejde med mig paa dette Omraade, og det er muligt, der ogsaa er andre Partier, der er villige til at gaa ind for det.

Men det ærede Medlem knyttede rigtig nok nogle Bemærkninger til, som lød lidt underligt, og som næsten konkluderede i, at Landbruget alligevel vilde have Gavn af at tage nogen Toldbeskyttelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem med et Suk tænkte paa de Kornpriser, der kan opnaas i Lande med Toldbeskyttelse, og man forstod, han mente, at det vilde være meget ønskeligt, om vi kunde opnaa noget lignende her.

Det ærede Medlem mente, at Produktionen er alt for stærk, og at den skulde indskrænkes. Det er naturligvis en Opfattelse, som det ærede Medlem kan have; men det ærede Medlem maa være klar over, hvad der vil ske, hvis Landbruget indskrænker sin Produktion, eller hvis det gik saa vidt

— og det var noget, der tiltalte det ærede Medlem stærkt —, at det kunde afsætte hele sin Produktion paa Hjemmemarkedet, ligesom de fleste af de beskyttede Industrier gør.

Jeg gad egentlig vide, hvad Landet saa skulde leve af. Nu taler man om, at vor Eksportindtægt er gaaet ned med 440 Mill. Kr., men hvis den gaar ned med det hele Beløb, saa bliver det vist lidt smaat baade for Landbruget og for Industrien, og hvordan vi skal faa alle de Ting, vi ikke har her i Landet, og faa dem betalt, er et Spørgsmaal, som det ærede Medlem maa spekulere lidt mere over.

Det ærede Medlem var til sidst inde paa, at det vilde være heldigt for Landbruget, hvis der blev lagt Told paa Korn, men det er en stor Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Det er fuldkommen rigtigt, at vi med høje Kornpriser ogsaa faar høje Priser paa Flæsk og Smør i det lange Løb, det er ikke sikkert, det kommer straks, men det kommer i det lange Løb; og med lave Kornpriser falder Prisen, som vi har set, ogsaa paa Smør og Flæsk. Hvis vi holder op at producere disse Varer, er der andre, der er mere end villige til at falde ind, men det ærede Medlem maa ikke være blind for, at vi sætter ikke Verdensprisen paa Korn op, fordi vi lægger Told paa, vi fordyrer blot Kornet for os selv, og hvordan i al Verden det skulde være en Støtte for dansk Landbrug, at vi faar dyrt Korn at fodre Svin med, medens Konkurrenterne rundt om i Verden har billigt Korn, er mig ganske ufatteligt, og det kan det ærede Medlem vist heller ikke forklare mig, men hvis han kan det, vil jeg naturligvis være ham meget taknemmelig for at faa det at vide.

Sluttelig har jeg nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Fisker. Det ærede Medlem mente, at jeg havde Ret i, at vi ikke var saa langt inde i Krisen, han gav mig Ret i, at vi maaske snarere stod umiddelbart foran Krisen. Men jeg kan ikke se, at der er ret megen Trøst i det, det var bedre, om vi kunde være enige om, at vi lige var kommet igennem Krisen, og at vi nu var færdige med den. Det, at vi staar lige foran Krisen, er betydelig uhyggeligere, og det vilde være bedre at være fri for den Enighed, men den er der altsaa. Det medfører i skattemæssig Henseende, at vi ikke mere har den Indtægt, som vi i det kommende Aar skal betale Skat af. Det er fuldkommen rigtigt, at December Termin ikke har været saa slem, og det vilde ogsaa have forbavset mig, hvis den havde været det, for da vi kom til 1. December, var det